

Analysis of Bucharest expansion in its south-western urban-rural interface after 1990

Analiza expansiunii sud-vestice a Bucureștiului în interfața urban-rural după 1990

Cosmina-Andreea MANEA

PhD Student, Doctoral School "Simion Mehedinți" Nature and Sustainable Development, University of Bucharest, Faculty of Geography, Romania

Abstract:

The urban-rural interface, a space of dual influences, represents a diffuse territory identified by a complex combination of characteristics, flows and phenomena characteristic to both urban and rural spaces. As a methodology the analysis is based on an extensive literature study and a quantitative spatial analysis, which will be completed in the near future with a series of interviews and questionnaires. It aims to create a complete image of what we call urban-rural interface by establishing the legislative, historical and political context that determined its creation. The statistical data analysis is centered on the two rings of localities around districts 5 and 6 of Bucharest, and refers to population number, new buildings and residential typologies, gated communities, age structure, phases and directions of urban expansion, infrastructure facilities, as well as attractive and repulsive areas and interactions between old and new residents. The conclusion is that the legislative chaos, the lack of cooperation for the implementation of local development projects between the capital and neighboring communes, poor planning and ultimately poor management of the phenomenon of urban expansion have strongly influenced the urban morphology of peripheral areas asserting an intermediate space between the dense space, with urban features, and the rural space. Thus, even if the limits of the built space tend to fade, the reduced accessibility to and from the capital, the low level of technical and urban equipment of the neighboring communes impose a clear delimitation between them and the urban center.

Keywords: urban-rural interface, post-transition, urban expansion, Bucharest.

Rezumat:

Interfața urban-rural, un spațiu supus unor influențe duale, reprezintă un teritoriu difuz caracterizat printr-o combinație complexă de caracteristici, fluxuri și fenomene atât urbane, cât și rurale. Ca metodologie, analiza se bazează pe un studiu al literaturii de specialitate extensiv și pe o analiză spațială cantitativă, urmând să fie completată în viitor cu o serie de interviuri și chestionare. Obiectivul principal este crearea unei imagini complete a ceea ce numim interfață urban-rural prin stabilirea contextului legislativ, istoric și politic ce a determinat crearea ei. Analiza datelor statistice se axează pe primele două inele de localități din jurul sectoarelor 5 și 6 ale Bucureștiului și se referă la numărul populației, noile clădiri și tipologiile rezidențiale, comunitățile închise, structura pe grupe de vârstă, etapele și direcțiile expansiunii urbane, dotările tehnico-edilitare, precum și spațiile atractive și repulsive și interacțiunile dintre noii și vechii rezidenți. Concluzia este că haosul legislativ, lipsa de cooperare pentru implementarea proiectelor de dezvoltare locală dintre capitală și localitățile învecinate, planificarea slabă și managementul defectuos al fenomenului de expansiune urbană au influențat puternic morfologia

urbană a spațiilor periferice, creând un spațiu intermediar, ce face legătura între cel urban, dens construit, și cel rural. Astfel, chiar dacă limitele spațiului construit devin difuze, accesibilitatea redusă spre și dinspre capitală, precum și nivelul slab de dotări tehnico-edilitare și servicii din localitățile învecinate duc la o delimitare clară a interfeței de centrul urban.

Cuvinte cheie: interfața urban-rural, post-tranziție, expansiune urbană, București.